

Odvjetničko društvo

Marčan & Partneri

51000 Rijeka, Marije Krusifikse Kozulić 2

Tel. 051-338-945 - Fax. 051-211-565

E-mail: luka@goranmarcan.com

www.goranmarcan.com

Oib: 80879978999

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA PISALNICA

10

540

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 04.12.2014
Predato na poštu-obično, prep., dne 23.11.2014
Pošta RIJEKA u 86 643 447
Broj primjeraka 2 priloga 2 X SVEČ
Pristojba 1ea Primio 3

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

10 000 ZAGREB

(40)

St-2737/17

Vjerovnik: Kristina Dešić iz Rijeke, Ive Vojnovića 1C, OIB: 13434470871, zastupa je
Marčan & Partneri d.o.o., odvjetničko društvo u Rijeci

Stечајni dužnik: Sokol Marić d.o.o., Zagreb, Trg maršala Tita 8/II, OIB: 11543074213,
zastupa ga Marković i Partneri d.o.o., odvjetničko društvo iz
Zagreba

PRIGOVOR

2x

Punomoć

Na temelju čl. 37 st. 2 Stečajnog zakona, vjerovnik podnosi ovaj prigovor iz
razloga što njegova tražbina radi koje se vodi sudski postupak nije navedena u
prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Obrazloženje:

1. Vjerovnik je prijašnji dužnikov radnik kojem je radni odnos prestao zbog
nezakonitog otkaza ugovora o radu. To je utvrđeno pravomoćnom presudom
Općinskog suda u Rijeci broj P-2600/12 od 12.12.2012., koja je potvrđena
presudom Županijskog suda broj Gž-2279/2013 od 4.3.2015.

Dokaz: Presuda OS Rijeka P-2600/12 od 12.12.2012.

Presuda ŽS Rijeka Gž-2279/2013 od 4.3.2015. – prilozi

U 18.12.2014
Buk -

No dužnik nakon toga nikad nije vratio vjerovnika na rad. Suprotno tome, on je vjerovniku dostavio novi otkaz ugovora o radu. Tu odluku vjerovnik sad pobija pred Općinskim sudom u Rijeci koji se vodi pod brojem Pr-141/16. Ovaj postupak dužnik je naveo u svom prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

2. Međutim, dužnik nije naveo druga dva sudska postupka u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Radi se o idućim sudskim postupcima:

- 2.1. Vjerovnik je na temelju pravomoćne presude podnio ovršni prijedlog radi vraćanja na radno mjesto. Ovaj postupak se sad vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagreb pod brojem Ovr-10319/2015. U tom predmetu, Sud je donio rješenje o ovrsi kojim je odredio vraćanje na radno mjesto, a koje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, broj Gž Ovr-709/16 od 24.2.2016. Budući da dužnik nije postupio po pravomoćnom rješenju o ovrsi, sud je donio rješenje kojim ga novčano kažnjava. Dužnik ovaj postupak niti pravomoćno rješenje o ovrsi iz tog postupka nije naveo u svom prijedlogu.

D o k a z: Rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj Ovr-10319/15 od 27.10.2015.

Rješenje Županijskog suda u Zagrebu, broj Gž Ovr-709/16 od 24.2.2016.

Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj Ovr-10319/15 od 20.4.2017. - prilozi

- 2.2. Vjerovnik je također pokrenuo postupak pred Općinskom sudom u Rijeci pod brojem Pr-188/15, radi isplate. U ovom postupku, vjerovnik potražuje razliku plaće koju je primao kod novih poslodavaca i onu koju bi primao da mu dužnik nije nezakonito otkazao ugovor o radu. Vjerovnik je kod novih poslodavca u određenim periodima primao veću plaću a u određenim periodima manju plaću. Time je vjerovnik zakinut za iznos od 351.280,14 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje je sad dužan platiti dužnik. Ovdje se radi o novčanom potraživanju no dužnik ni taj postupak nije naveo u prijedlogu. Vjerovnik napominje da je Sud u ovom postupku raspravnim rješenjem od 26.9.2017. odredio financijsko vještačenje.

D o k a z: Tužba od 24.7.2015.

Zapisnik Općinskog suda u Rijeci, broj Pr-188/15 od 26.9.2017. - prilozi

3. Dakle, dužnik je prikrrio dva sudska postupka koje protiv njega vodi vjerovnik, kao i pravomoćno rješenje o ovrsi doneseno u jednom od tih postupka. Prijašnji dužnikovi radnici ne podnose prijavu tražbine iz radnog odnosa (čl. 37 st. 1 Zakona o stečaju) pa dužnik ne navodeći tražbine za koje se vodi sudski postupak želi izbjeći njihovo plaćanje i postupanje po pravomoćnom rješenju o ovrsi. Vjerovnik zato podnosi ovaj prigovor kao jedino pravno sredstvo kojim može zaštititi svoja prava i interese u predstečajnom postupku.

Vjerovnik prigovorom pobija prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka u dijelu u kojem su navedene tražbine za koji se vodi sudski postupak budući u popisu ovih tražbina koje predstavljaju prilog prijedloga nisu navedeni sudski postupci koje vjerovnik vodi protiv dužnika niti pravomoćno rješenje o ovrsi radi vraćanja vjerovnika na rad.

Vjerovnik zato predlaže da Sud usvoji ovaj prigovor na način da u predstečajni postupak uvrsti tražbine radi kojih se vode ovi postupci:

- postupak koji se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci pod brojem Pr-188/15, radi isplate tražbine u iznosu od 351.280,14 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznose

od 3.380,34 Kn od 01.10.2005. pa do isplate,
 od 3.380,34 Kn od 01.11.2005. pa do isplate,
 od 3.380,34 Kn od 01.12.2005. pa do isplate,
 od 3.381,10 Kn od 01.01.2006. pa do isplate,
 od 3.381,53 Kn od 01.02.2006. pa do isplate,
 od 3.381,53 Kn od 01.03.2006. pa do isplate,
 od 3.381,53 Kn od 01.04.2006. pa do isplate,
 od 3.381,53 Kn od 01.05.2006. pa do isplate,
 od 552,18 Kn od 01.06.2006. pa do isplate,
 od 552,18 Kn od 01.07.2006. pa do isplate,
 od 360,71 Kn od 01.05.2009. pa do isplate,
 od 360,71 Kn od 01.06.2009. pa do isplate,
 od 260,71 Kn od 01.07.2009. pa do isplate,
 od 1.560,71 Kn od 01.08.2009. pa do isplate,
 od 1.660,71 Kn od 01.09.2009. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.10.2009. pa do isplate,
 od 4.960,71 Kn od 01.11.2009. pa do isplate,
 od 4.960,71 Kn od 01.12.2009. pa do isplate,
 od 4.960,71 Kn od 01.01.2010. pa do isplate,
 od 4.910,71 Kn od 01.02.2010. pa do isplate,

od 4.910,71 Kn od 01.03.2010. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.04.2010. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.05.2010. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.06.2010. pa do isplate,
od 5.680,71 Kn od 01.07.2010. pa do isplate,
od 6.335,71 Kn od 01.08.2010. pa do isplate,
od 6.310,71 Kn od 01.09.2010. pa do isplate,
od 6.310,71 Kn od 01.10.2010. pa do isplate,
od 6.310,71 Kn od 01.11.2010. pa do isplate,
od 6.310,71 Kn od 01.12.2010. pa do isplate,
od 6.310,71 Kn od 01.01.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.02.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.03.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.04.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.05.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.06.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.07.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.08.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.09.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.10.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.11.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.12.2011. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.01.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.02.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.03.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.04.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.05.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.06.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.07.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.08.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.09.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.10.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.11.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.12.2012. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.01.2013. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.02.2013. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.03.2013. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.04.2013. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.05.2013. pa do isplate,
od 4.910,71 Kn od 01.06.2013. pa do isplate,
od 4.775,71 Kn od 01.07.2013. pa do isplate,
od 4.775,71 Kn od 01.08.2013. pa do isplate,

od 2.760,71 Kn od 01.09.2013. pa do isplate,
 od 4.775,71 Kn od 01.10.2013. pa do isplate,
 od 4.775,71 Kn od 01.11.2013. pa do isplate,
 od 4.775,71 Kn od 01.12.2013. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.01.2014. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.02.2014. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.03.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.04.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.05.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.06.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.07.2014. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.08.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.09.2014. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.10.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.11.2014. pa do isplate,
 od 3.760,71 Kn od 01.12.2014. pa do isplate,
 od 4.660,71 Kn od 01.01.2015. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.02.2015. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.03.2015. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.04.2015. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.05.2015. pa do isplate,
 od 2.760,71 Kn od 01.06.2014. pa do isplate,

po kamatnoj stopi koja od 01.10.2005. do 31.12.2007. iznosi 15% godišnje, od 01.01.2008. do 30.06.2011. po stopi od 14% godišnje, od 1.7.2011. do 31.7.2015. po stopi od 12 % godišnje, od 1.8.2015. do 31.12.2015. po stopi od 8,14 % godišnje, od 1.1.2016. do 30.6.2016. po stopi od 8,05% godišnje, od 1.7.2016. do 31.12.2016. po stopi od 7,88 %, od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 7,68 % godišnje, te od 1.7.2017. pa do isplate po stopi od 7,41 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

- postupak koji se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod brojem Ovr-10319/2015, radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno pravomoćno rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj Ovr-10319/15 od 27.10.2015.

29.11.2017.

Kristina Dešić, Rijeka

Odvjetničko društvo

Marčan & Partneri

LUKA TOMAŠIĆ, odvjetnik

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U RIJECI

546
Posl.br.P-2600/12.-

PRESUDA

Općinski sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu toga suda mr. Nedi Radačić Hadžević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice KRISTINE DEŠIĆ iz Rijeke, Slavka Krautzeka 84 a, zastupane po pun. Goranu Marčanu, odv. iz Rijeke, protiv tuženika NIKOL MARIĆ d.o.o. Zagreb, Trg Maršala Tita 8/II, zastupan po odvjetnicima iz Odv. društva Ojanković i partneri, iz Zagreba, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, nakon glavne i javne rasprave, održane i zaključene dana 27.studenog 2012. godine, u prisutnosti pun. tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, uz primjenu odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku, (dalje: ZPP-a), donio je dana 12.prosinca 2012.g. i istog dana objavivši

presudio je

- I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:
„Utvrđuje se da nije dopušten otkaz Ugovora o radu od 21. srpnja 2005.g. kojeg je tuženik dao tužiteljici, pa se nalaže tuženiku da tužiteljicu vrati na radno mjesto pomoćnika direktora Podružnice Rijeka, a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima tužiteljice, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.“
- II. Tuženik je dužan tužiteljici naknaditi parnični trošak u iznosu od 11.725,00 kn s zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12 % godišnje počev od 12.prosinca 2012.g. pa do isplate, sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.
- III. S preostalim dijelom tužbenog zahtjeva po osnovu troškova spora do iznosa od 18.725,00 kn, tužiteljica se odbija.

Obrazloženje

U dosadašnjem tijeku postupka, temeljem navoda parničnih stranaka, tako i temeljem dokumentacije priležeće spisu, ovaj sud utvrđuje da su parnične stranke dana 08.03.2005.g.

zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, da je temeljem čl.7.tog Ugovora tužiteljica osnovala radni odnos na radnom mjestu pomoćnik direktora podružnice i da su poslovi tog radnog mjesta utvrđeni Pravilnikom o unutarnjem ustroju i sistematizaciji poslova od 23.09.1999.g.

Isto tako, proizlazi da taj ugovor predstavlja nastavak radnog odnosa zaključenog ugovorom o radu između istih stranaka od 01.07.2001.g.

Nadalje, ovaj sud utvrđuje da je odlukom tuženika od 21.07.2005.g., tužiteljici od strane tuženika, izvanredno otkazan ugovor o radu, uz primjenu odredbe čl.107.st.1. Zakona o radu („NN“ 38/95, 54/95, 65/95, 102/98, 17/01, 82/01, 114/03, 142/03, 30/04, 137/04, i 68/05 - u daljnjem tekstu: ZR), a to zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa.

Navedena povreda sastoji se u tome, da je tužiteljica kao pomoćnik direktora podružnice, tj. kao radnica zadužena i odgovorna za vođenje evidencije o korištenju godišnjeg odmora radnika, kao i sastavljanje odluka o korištenju godišnjeg odmora i dostave radnicima, radniku Borisu Međugorcu dostavila na potpis izjavu koju je sačinio radnik Vernes Mehanović po njezinom nalogu, a kojom se Boris Međugorac odrekao prava da iskoristi godišnji odmor iz 2004.g. u trajanju od 18 dana.

Nadalje, tuženik u razlozima za otkaz navodi i propust tužiteljice da obavijesti inspekciju rada o prekovremenom radu radnika u JANAF-u.

Iznijete radnje po navodima tuženika ukazuju da je bilo kakav nastavak rada tužiteljice u društvu nemoguć i da su se time stekli uvjeti za izvanredni otkaz.

Tijekom postupka, temeljem iskaza svjedoka Borisa Međugorca, ovaj sud je utvrdio da predmetna izjava o odricanju prava na godišnji odmor koju je potpisao Boris Međugorac, da se ne može smatrati sporazumom o odricanju prava na godišnji odmor u smislu odredbe čl.41.ZR.

Naime, temeljem cit.odredbe ZR, proizlazi da je ništavan sporazum o odricanju prava na godišnji odmor, odnosno o isplati naknade umjesto korištenja godišnjeg odmora.

Dakle, ocjena je ovog suda u do sada provedenom postupku, da predmetna izjava predstavlja jednostranu izjavu imenovanog radnika, a da činjenica što je dala sastaviti tužiteljica ne utječe na to da bi se radilo o sporazumu. Da se nije radilo o nikakvom sporazumu između Borisa Međugorca i nekog radnika od strane tuženika, tj. da se nisu dogovorili u svezi njegovog neiskorištenog godišnjeg odmora u cijelosti, već da je Vernes Mehanović napisao tekst predmetne izjave koju je Međugorac potom potpisao, sud je utvrdio iz iskaza svjedoka Vernesa Mehanovića.

Nadalje, temeljem iskaza svjedoka Borisa Međugorca, utvrđeno je da je odobrenje za korištenje preostalog godišnjeg odmora iz 2004.g. tražio u ožujku mjesecu 2005.g., što mu tada nije odobrio tuženik, zbog nedostatka radnika, već da mu je ponudio termin za korištenje tog dijela godišnjeg odmora u lipnju mjesecu 2005.g.

Kako imenovanom nije odgovarao taj termin, proizlazi da je iz tog razloga odbio koristiti preostale dane godišnjeg odmora u lipnju mjesecu 2005.g., o čemu je usmeno obavijestio poslodavca, a nakon toga potpisao je i izjavu, nakon što je kontaktirao tužiteljicu.

Temeljem iznijetog, po ovom sudu utvrđeno je, da je tužiteljica u ime poslodavca imenovanom radniku korištenje preostalog dijela godišnjeg odmora iz 2004.g., na svojom voljom nije želio iskoristiti, kada mu je bilo ponuđeno. Isto tako, ovaj sud je utvrdio, da tužiteljica nije dala sačiniti nikakav sporazum o odricanju prava na godišnji odmor, pa da time nema od njene strane propusta u radu, a zbog kojeg je za poslodavca mogla nastojati šteta i da u tom smislu ne postoje povrede obveza iz radnog odnosa.

U svezi terećenja po tuženiku tužiteljice da nije obavijestila Inspekciju rada o prekoračenom radu radnika u JANAF-u, ovaj sud je utvrdio da je navedene podatke inspekciji rada dao direktor podružnice Dinko Mikuličić, prezentirajući se istoj kao odgovorna osoba, koja zastupa podružnicu u Rijeci, pojedinačno i samostalno.

Dakle, u do sada provedenom postupku, ovaj sud je utvrdio da ne postoje ispunjene zakonske pretpostavke u ovoj pravnoj stvari za predmetni izvanredni otkaz ugovora o radu temeljem čl.107. ZR, jer je ocijenjeno da od strane tužiteljice nisu počinjene teške povrede obveza iz radnog odnosa, niti ne postoje neke druge osobito važne činjenice, da uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka radni odnos nije bio moguć.

Slijedom iznijetog, presudom Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Prs-209/08 od 06.10.2008.g., u toč.I. izreke usvojen je tužbeni zahtjev tužiteljice koji je glasio:

„Utvrdjuje se da nije dopušten otkaz Ugovora o radu od 21. srpnja 2005.g. kojeg je tuženik dao tužiteljici, pa se nalaže tuženiku da tužiteljicu vrati na radno mjesto pomoćnika direktora Podružnice Rijeka, a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima tužiteljice, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.“

U toč. II. izreke naloženo je tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak, u iznosu od 8.793,00 kn, u roku od 8 dana.

U toč.III. izreke s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva po osnovu troškova spora do iznosa od 28.320,00 kn tužiteljica je odbijena.

Ova presuda s rješenjem Županijskog suda u Rijeci, posl.br.GŽ-520/09 od 04.07.2012.g., ukinuta je u toč.I. i II.izreke i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Prema pravnom stanovištu drugostupanjskog suda, proizlazi da je na ročištu 06.10.2008.g., na kojem je dokazni postupak završen i zaključena glavna rasprava, punomoćnik tužiteljice predložio udovoljenje tužbenog zahtjeva kako je postavljen u tužbi, na način da tužiteljica traži i vraćanje na radno mjesto pomoćnika direktora podružnice Rijeka, a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda na radno mjesto odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima tužiteljice.

Kako cit.odluka prvostupanjskog suda kojom je naloženo tuženiku da tužiteljicu vrati na radno mjesto direktora podružnice Rijeka, predstavlja prekoračenje tužbenog zahtjeva, to je ukinuta ista u toč. I. i II. izreke i u tom djelu je vraćen predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Nadalje, po sudu drugog stupnja proizlazi zauzet pravni stav da tuženik neosnovano osporava pravilnost utvrđenja prvostupanjskog suda glede pravnog statusa izjave radnika tuženika Borisa Medugorca, da se ista ne može smatrati sporazumom o odricanju prava na godišnji odmor u smislu čl.41.ZR, te da se ne može stavljati na teret tužiteljici da je sačinila sporazum o odricanju prava na godišnji odmor, odnosno isplati naknade, te posljedično tome, da bi sklapanjem takvog sporazuma učinila tešku povredu radne obveze koja bi imala za posljedicu izvanredni otkaz ugovora o radu.

Isto tako, prema pravnom stanovištu suda drugog stupnja, proizlazi da je sud prvog stupnja pravilno utvrdio da se na teret tužiteljice ne može stavljati propust da obavijesti inspekciju rada o prekovremenom radu radnika u JANAF-u, jer da iz provedenog postupka proizlazi da je podatke o tome inspektorici rada dao direktor podružnice Dinko Mikuličić, kao i da u okviru obveza i prava poslova pomoćnika direktora podružnice, tužiteljica nije bila zadužena za vođenje evidencija o prekovremenom radu, pa niti da u svezi istih obavješćuje nadležne inspeksijske službe.

Time ovaj sud nalazi nezakonitom osporavanu odluku tuženika, tj.odluku o otkazu ugovora o radu, tj. 21.07.2005.g., jer utvrđuje da tuženik kao poslodavac nije imao opravdan razlog za otkaz ugovora o radu tužiteljice sklopljenog dana 08.03.2005.g.na neodređeno vrijeme. Naime, po sudu nije utvrđeno da je tužiteljica počinila teške povrede obveza iz radnog odnosa iz iznijetih razloga, odnosno tuženik nije dokazao postojanje opravdanih razloga za izvanredni otkaz ugovora o radu tužiteljici i time se osporavana odluka tuženika nalazi po sudu nezakonitom.

Ostale dokaze i navode parničnih stranaka sud nije posebno obrazlagao, jer ih smatra nebitnima za presuđenje.

Slijedom iznijetog, sud je udovoljio tužbenom zahtjevu tužiteljice i odlučio kao u toč.I. izreke presude.

Odluka o parničnom trošku zasniva se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Trošak tužiteljice sastoji se od zastupanja po pun. odvjetniku, a odnosi se na: sastav tužbe, zahtjev za zaštitu prava, zastupanja na roč. 16.12.2005.g., 25.01.2006.g. 10.04.2006.g., 02.06.2006.g., 11.07.2006.g., 21.07.2008.g. i 06.10.2008.g., te podneska od 06.12.2005.g., 03.02.2006.g. i 10.07.2006.g. sve po 500,00 kn, prisustva objavi presude 21.07.2006.g. iznos od 250,00 kn, sastav žalbe od 10.11.2006.g. iznos od 1.250,00 kn, PDV 1.725,00 kn, odnosno ukupno 9.225,00 kn.

Nadalje, tužiteljici je za radnje provedene po cit. ukidbenom rješenju Županijskog suda u Rijeci priznat daljnji trošak spora u iznosu od 2.000,00 kn i PDV 500,00 kn, odnosno ukupno 2.500,00 kn. Navedeni troškovi tužiteljici su dosuđeni sukladno važećim Tarifama o nagradi i naknadama troškova za rad odvjetnika, a dodatni trošak od 2.500,00 kn prema važećoj Tarifi od 11.12.2009.g., tj. prema tbr.7.toč.2.al.6. iste.

Dakle, tužiteljici je dosuđen ukupan trošak spora u iznosu od 11.725,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate, sukladno čl.29.Zakona o obveznim odnosima („NN“ 35/05 i 41/08).

Slijedom iznijetog, sud je odlučio kao u toč. II. izreke presude.

Tužbica je odbijena s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva po osnovu troškova od 18.725,00 kn, jer je isti nađen neosnovanim i bez uporišta u važećoj Tarifi i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Najednom iznijetog, sud je odlučio kao u toč. III. izreke presude.

U Rijeci, dana 12. prosinca 2012.g.

SUDAC:

mr. Neda Radaić Hadžović v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana, a od dana primitka ovjerenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka putem ovoga suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Rijeci.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenik
Ana Tomljenović

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Vlade Skorupa, predsjednika vijeća, Darka Lupi, člana vijeća i suca izvjestitelja i Tajane Polić, članice vijeća, u prvom stadiju tužiteljice KRISTINE DEŠIĆ iz Rijeke, Slavka Krautzeka 84a, zastupane po punomoćniku Goranu Marčanu, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika SOKOL MARIĆ d.o.o. Zagreb, Trg Maršala Tita 8/II, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ojanković i partneri iz Zagreba, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2600/12 od 12. prosinca 2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 4. ožujka 2015. godine,

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2600/12 od 12. prosinca 2012. godine u točki I. i II. izreke, potvrđuje.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu žalbenog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

„I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Utvrdjuje se da nije dopušten otkaz Ugovora o radu od 21. srpnja 2005.g. kojeg je tuženik dao tužiteljici, pa se nalaže tuženiku da tužiteljicu vrati na radno mjesto pomoćnika direktora Podružnice Rijeke, a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima tužiteljice, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.”

II. Tuženik je dužan tužiteljici naknaditi parnični trošak u iznosu od 11.725,00 kn s zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12 % godišnje počev od 12. prosinca 2012.g. pa do isplate, sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.

III. S preostalim dijelom tužbenog zahtjeva po osnovu troškova spora do iznosa od 11.725,00 kn, tužiteljica se odbija.”

Poslovni broj GŽ-2279/2013-2

Protiv citirane presude u točki I. i II. izreke pravovremenu žalbu podnio je tuženik zbog svih propisanih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 28/13; dalje ZPP).

U žalbi ustvrđuje da je sud prvog stupnja donošenjem pobijane presude ostvario bitne pravne odredaba postupka propisanog čl. 354. st. 2. t. 11. i čl. 354. st. 1. u vezi čl. 8. ZPP-a, ali da prvostupanjska presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, poglavito glede načina provedenim dokazima i utvrđenjima suda te da je u predmetnom slučaju, suprotno odredbi čl. 354. st. 1. u vezi čl. 8. ZPP-a izostala brižljiva i savjesna ocjena provedenih dokaza. Nastavno, smatra da je i materijalno pravo pogrešno primijenjeno poglavito glede činjenica da li izjava koju je potpisao radnik Boris Medugorac predstavlja ugovor, sporazum između radnika i tuženika ili se radi o jednostranom pravnom aktu ali da neovisno od naprijed navedeno, je posve bespredmetno praviti razliku između jednostranog odricanja od strane radnika i sporazuma o odricanju jer da je bilo kakvo odricanje ili odustajanje od korištenja godišnjeg odmora ništavo po samom zakonu. Nastavno, smatra da ni razlozi prvostupanjske presude da se na teret tužiteljice ne može staviti propuštanje obavješćivanja inspekcije rada o prekovremenom radu nisu osnovani.

Predlaže da ovaj sud pobijanu presudu preinači tako što će u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova tuženika, ili da istu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na pravovremeno raspravljanje i odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Nisu ostvareni žalbeni razlozi koje izrijekom navodi žalitelj a niti je ovaj sud ispitujući zakonitost pobijane presude u granicama odredbe iz čl. 365. st. 2. ZPP-a utvrdio postojanje žalbenih razloga na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, a što će se obrazložiti u nastavku.

U postupku pred sudom prvog stupnja nesporno je da je odlukom tuženika od 21. srpnja 2005. godine tužiteljici izvanredno otkazan ugovor o radu primjenom odredbe čl. 107. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 38/95, 54/95, 65/95, 102/98, 17/01, 82/01, 114/03, 142/03, 30/04, 137/04, 68/05; dalje ZR), i to zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa, iz razloga da je ovdje tužiteljica kao pomoćnik direktora podružnice radniku tuženika Borisu Medugorcu dostavila na potpis izjavu koju je sačinio radnik Vernes Mehanović po njenom nalogu a kojom se Boris Medugorac odrekao prava da iskoristi godišnji odmor iz 2004. godine u trajanju od 18 dana te da je propustila obavijestiti inspekciju rada o prekovremenom radu radnika u JANAF-u.

Nastavno, proizlazi da je prvostupanjski sud presudom poslovni broj P-4331/05 od 21. srpnja 2006. godine odbio tužbeni zahtjev tužiteljice na utvrđenje nedopuštenosti otkaza ugovora o radu od 21. srpnja 2005. godine, kao i protutužbeni zahtjev ovdje tuženika kojim se raskida ugovor o radu sklopljen 8. ožujka 2005. godine s danom 30. kolovoza 2005. godine, a

Poslovni broj GŽ-2279/2013-2

Općinski sud u Koprivnici kao drugostupanjski sud rješenjem poslovnog broja GŽ-1343/07 od 17. travnja 2008. godine ukinuo presudu suda prvog stupnja u točki I. (odbijen žalba na utvrđenje nedopuštenosti otkaza) i točki III. izreke (odluka o troškovima) te je predmet vratio sudu prvog stupnja. Iz razloga drugostupanjskog rješenja proizlazi da je prava radnika Borisa Međugorca (list 18 spisa) ne predstavlja sporazum između radnika i poslodavca već se radi o jednostranoj izjavi radnika, da nije relevantna činjenica da je istu izjavu dao nastaviti i tužiteljica obzirom da proizlazi iz iskaza svjedoka Borisa Međugorca, da je tužiteljica u ime poslodavca omogućila navedenom radniku korištenje godišnjeg odmora. Iako mu svojom voljom nije želio iskoristiti kada mu je bilo ponuđeno. Nastavno, da je u nastavku postupka, po primitku citirane drugostupanjske odluke prvostupanjski sud donio odluku kojom je usvojio tužbeni zahtjev (list 121 spisa) protiv koje odluke je tuženik podnio žalbu koja je zbog ostvarenosti bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 12. ZPP-a (prekoračenje tužbenog zahtjeva) koja je usvojena (GŽ 520/2009) te je predmet vraćen na ponovni postupak sudu prvog stupnja.

Suprotno žalbenim navodima nije ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a obzirom da prvostupanjska presuda nema takvih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. Sud prvog stupnja pravilno je ocijenio provedene dokaze između ostalog i iskaz svjedoka Borisa Međugorca utvrđujući, da prijevorna isprava - izjava ne može smatrati sporazumom o odricanju od prava na godišnji odmor u smislu odredbe iz čl. 41. Zakona o radu već da predstavlja jednostranu izjavu imenovanog radnika koju je sastavio zaposlenik tuženika Vernes Mehanović a što je istaknuto i u rješenju ovog suda poslovnim brojem GŽ-520/2009 te da se stoga ne može tužiteljici stavljati na teret da je davanjem naloga za sastavljanje navedene izjave počinila težu povredu radne obveze koja bi imala za posljedicu izvanredni otkaz ugovora o radu.

Navedeni zaključak suda prvog stupnja kao pravilan prihvaća i ovaj sud.

Naime, kada se radi o ništavosti sporazuma između poslodavca i radnika u smislu čl. 41. Zakona o radu u postupku potrebno je utvrditi, barem u dovoljnom stupnju vjerojatnosti, da je određeni sporazum rezultat suglasne volje stranaka, poslodavca i radnika i samo u takvom slučaju, ako su ostvarene pretpostavke iz čl. 41. Zakona o radu, takav sporazum je ništavan. Međutim, kada iz provedenog dokaznog postupka, iskaza svjedoka Borisa Međugorca i Vernesa Mehanovića u povezanosti sa iskazom tužiteljice proizlazi da je fiktivno radniku Međugorcu ponuđeno korištenje godišnjeg odmora do isteka lipnja 2005. godine a ne u ožujku 2005. godine kako je on predlagao, okolnost da je radnik potpisao izjavu nastavljenu od drugog zaposlenika tvrtke koja odgovara njegovoj volji ne može se u disciplinskom postupku stavljati na teret tužiteljice kao teška povreda radne obveze, a što proizlazi i iz razloga naprijed citiranih drugostupanjskih rješenja GŽ-1343/07 i GŽ 520/09. Nastavno, sud prvog stupnja pravilno je utvrdio da se na teret tužiteljice ne može stavljati propust obavješćivanja nadležnog tijela inspekcije rada o prekovremenom radu radnika tuženika u tvrtki „Janaf“ obzirom da tužiteljica kao pomoćnik direktora podružnice nije ni bila zadužena za vođenje evidencija o prekovremenom radu pa posljedično niti da o istom obavješćuje nadležnu inspeksijsku službu s time što proizlazi da je podatke o prekovremenom radu naknadno dao direktor podružnice, tužiteljici nadređeni zaposlenik tuženika Zdenko Mikuličić.

Poslovni broj GŽ-2279/2013-2

Iz ovog pravca okolnost da se sud prvog stupnja u razlozima presude između ostalog ne sadržaj naprijed citirane rješenja ovog suda poslovni broj GŽ-520/09 nema značaj jer se ne odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Nastavno, proizlazi da je sud prvog stupnja obrazložio provedene dokaze, iskaze i izjavu osoba i sadržaj dokumentacije priložene u sudskom postupku te u tom dijelu nije utvrdila niti relativno bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 8. ZPP-a.

Proizlazi da je sud prvog stupnja, imajući u vidu i pravna stajališta drugostupanjskih sudova izražena u rješenjima poslovnih brojeva GŽ-1343/07 i GŽ-520/09 pravilno zaključio da između radnika Međugorca nema značaj sporazuma sklopljenog između radnika i tuženika pa da se kod takvog stanja stvari, na teret tužiteljice ne može stavljati niti da bi dala sačiniti nepotpisani sporazum. Jednako tako, iz provedenog postupka proizlazi da se na teret tužiteljice ne može stavljati neobavješćivanje nadležne inspeksijske službe o prekovremenom radu radnika tuženika.

Kod takvog stanja stvari sud prvog stupnja pravilno je zaključio da tužiteljica nije utvrdila teške povrede radne obveze koje joj se stavljaju na teret u otkazu ugovora o radu od 11. srpnja 2005. godine te da posljedično tome poslodavac nije imao opravdani razlog za neuredni otkaz ugovora o radu slijedom čega da su ostvarene pretpostavke za usvajanje žalbenog zahtjeva.

Pravilno je sud prvog stupnja, pozivom na odredbu iz čl. 154. st. 1. ZPP-a i odredbe Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 69/93., 81/93., 16/94., 11/96., 91/04., 37/05., 59/07. i 148/09, 142/12; dalje Tarifa) tužiteljici za radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku, pravilno popisane u razlozima pobijane presude sa pripadajućim PDV-om, odmjerio naknadu parničnih troškova u iznosu od 9.225,00 kn te nastavno za radnje provedene nakon donošenja naprijed citiranog ukidbenog rješenja GŽ-520/2009 u iznosu od ukupno 2.500,00 kn odnosno ukupno 11.725,00 kn.

Slijedom naprijed izloženog valjalo je na temelju odredbe iz čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i presudu suda prvog stupnja u točki I. i II. izreke potvrditi.

Odbijen je zahtjev tuženika za naknadu žalbenog troška kao neosnovan budući da je žalba tuženika odbijena u potpunosti.

Presuda suda prvog stupnja u točki III. izreke kao nepobijana ostaje neizmijenjena.

U Rijeci, 4. ožujka 2015. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dr. sc. Vlado Skorup, v.r.

Za točnost, ispravka ovlašteni službenik

L. Bilić

136/108

odvjetničko društvo
Marčan & Partneri
Zdenka Petranovića 1
051 211 555 - Fax: 051-211-565

OPĆINSKI SUD U RIJECI
26-06-2015
PRIMLJENO

OPĆINSKI SUD U RIJECI

RIJEKA

Ovrhovoditelj: Kristina Dešić iz Rijeke, Slavka Krautzeka 84a, OIB: 13434470871,
zastupa je Marčan & Partneri, odvjetničko društvo iz Rijeke

Ovršenik: Sokol Marić d.o.o., Trg Maršala Tita 8/II, Zagreb, OIB: 11543074213

radi vraćanja na radno mjesto

OVRŠNI PRIJEDLOG

4x
Punomoć

- I. Presudom Općinskog suda u Rijeci P-2600/12 od 12.12.2012., Sud je naložio ovršeniku da ovrhovoditelja vrati na radno mjesto pomoćnika direktora Podružnice Rijeka, Sokol Marić d.o.o., a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda na radno mjesto odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima ovrhovoditelja.

D o k a z: Presuda Općinskog suda u Rijeci P-2600/12 od 12.12.2012. - prilog

- II. Budući da ovršenik nije vratio ovrhovoditelja na radno mjesto, on predlaže da Sud donese ovo

rješenje o ovrsi

Na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Rijeci P-2600/12 od 12.12.2012., a radi vraćanja na radno mjesto ovrhovoditelja

određuje se ovrha

Nalaze se ovršeniku pod prijetnjom novčane kazne da ovrhovoditelja u roku od 8 dana od dana primitka rješenja o ovrsi vrati na radno mjesto pomoćnika direktora Podružnice Rijeka, Sokol, Marić d.o.o., a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda na radno mjesto odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima ovrhovoditelja;

Ukoliko ovršenik ne postupi po rješenju o ovrsi u roku od 8 dana od dana njegova primitka, kaznit će se novčanom kaznom od 30.000,00 Kn sukladno članku 16. stavku 2., 3., 4., 9., 11., 12. i 15. Ovršnog zakona;

Zalba protiv ovog rješenja ne odgađa ovrhu.

26.6.2015.

Kristina Dešić, Rijeka
Odvjetničko društvo
Martan & Partneri
GORAN MARČAN, odvjetnik

Jednokratna nagrada.....	800,00 Kn
Prijava.....	100,00 Kn
PDV.....	225,00 Kn
Ukupno	1.125,00 Kn

157

Ovr- 10319/2015

RJEŠENJE O OVRSI

Sud određuje predloženu ovrhu.

Trošak ovrhovoditelja određuje se sa 1.125,00 kn.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

U Zagrebu, 27. 10. 2015. godine.

Sudac:

Vladimir Dimpovski, v.e.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv rješenja o ovrsi nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa odluke. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.

Za točnost otpisaka
ovlašteni službenik:

Kauc, Golić

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
biv. Nikole Šubića Zrinskog 5

178

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU	
3	PRIMLJENO
nepost. poštom	26-02-2016
u	prim.
pristojba	kn

Poslovni broj 34 Gž Ovr-709/2016-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, sud drugog stupnja, po sutkinji Slavici Garac, u ovršnoj stvari ovrhovoditeljice Kristine Dešić /OIB 13434470871/ iz Rijeke, Slavka Krautzeka 84 a, koju zastupa Goran Marčan, odvjetnik u Rijeci, protiv ovršenika trgovačkog društva, Sokol Marić d.o.o. /OIB 11543074213/ iz Zagreba, Trg Maršala Tita 8/II, kojeg zastupa Ingrid Mohorovičić-Gjanković i Sandra Folnegović, odvjetnice u Zagrebu, radi vraćanja zaposlenika na rad, odlučujući o žalbi ovršenika protiv rješenja o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-10319/2015 od 27. listopada 2015., dana 24. veljače 2016.,

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba ovršenika i potvrđuje rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj 10319/2015 od 27. listopada 2015.

II. Odbija se zahtjev ovršenika za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj 10319/2015 od 27. listopada 2015., prihvaćen je ovršni zahtjev ovrhovoditeljice sadržan u predmetnom prijedlogu za ovrhu, tako što je naloženo ovršeniku pod prijetnjom novčane kazne (30.000,00 kn) vratiti ovrhovoditeljicu na radno mjesto sukladno ovršnoj ispravi (presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj P-260/2012 od 12. prosinca 2012. /pravomoćna 4. ožujka 2015./) i naknaditi troškova ovršnog postupka u iznosu od 1.125,00 kn.

Protiv rješenja o ovrsi žali se ovršenik pozivom na sve dopuštene žalbene razloge (članak 50. stavak 1. Ovršnog zakona /Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., dalje u tekstu: OZ-a), dok bi iz sadržaja žalbe proizlazilo ukazivanje na prestanak tražbine u smislu razloga određenog člankom 50. stavkom 1. točkom 10. OZ-a, s prijedlogom da se isto rješenje o ovrsi preinači ili ukine, a ovrhovoditeljici naloži plaćanje troškova žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu ovršenika, protivni se ovrhovoditeljica navodima iste i predlaže odbiti je, dok se ovršenik u odgovoru na odgovor na žalbu, protivni navodima istog i ostaje kod prijedloga istaknutog u žalbi.

Žalba je neosnovana.

Ispitivanjem pobijanog rješenja o ovrsi i postupka koji je prethodio nisu utvrđene bitne povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (članak 50. stavak 5. OZ-a). Naprotiv, odlučio je sud prvog stupnja o ovršnom zahtjevu iz svoje stvarne nadležnosti s osobama koje mogu biti stranke u postupku i pravilno su zastupane, rješenjem o ovrsi, sukladno stanju spisa, koje je moguće ispitati.

Nije ostvaren niti žalbeni razlog nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, a niti pogrešno primijenjenog materijalnog (ovršnog) prava. To stoga, što izvjesno jest da ovršenik nije postupio po ovršnoj ispravi (presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj P-260/2012 od 12. prosinca 2012. /pravomoćna 4. ožujka 2015./), i što je predmetna ovrha određena sukladno posebnim ovršnim pravilima mjerodavnim za ovrhu radi vraćanja zaposlenika na rad (članak 267. - 269. OZ-a) u vezi s mjerodavnim osnovnim i zajedničkim ovršnim pravilima sadržanim u OZ-u.

Bez utjecaja je na zakonitost pobijanog rješenja o ovrsi pozivanje ovršenika na korespondenciju s ovrhovoditeljicom. Ovo iz razloga, što ista, za razliku od primjerice javnobilježničke potvrda o tome da je ovrhovoditeljica pozvana stupiti na posao, kada i za koje radno mjesto, javnobilježničkog zapisnika o tome da joj je omogućeno stupanje na posao, odnosno da joj je uspostavljen radnopravni status u skladu s ovršnom ispravom i rješenjem o ovrsi, nema u ovršnom postupku snagu isprave o prestanku tražbine ispunjenjem, niti dokaza o onemogućenom ispunjenju obveze (arg. članka 230. Zakona o parničnom postupku /Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 96/2008. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/2008., 57/2011., 148/2011. - pročišćeni tekst, 27/2013., dalje u tekstu: ZPP-a/ u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ-a), a niti argumentaciju na temelju koje bi se ovršni sud po slobodnoj ocjeni mogao uvjeriti u prestanak, odnosno onemogućeno ispunjenje tražbine (arg. članka 8. ZPP-a u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ-a).

I odluka o troškovima predmetne ovrhe je pravilna u osnovi i visini (članak 14. stavak 4. OZ-a u vezi s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014./).

Kako ovršenik nije uspio s predmetnom žalbom to mu nije priznat niti zahtijevani trošak žalbenog postupka (članak 154. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ-a).

Stoga je odlučeno kao u izreci (članak 380. točka 2. ZPP-a u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ-a za stavak I. i članak 166. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ-a za stavak II.).

U Zagrebu 24. veljače 2016.

Sutkinja:
Slavica Garac, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik:
Marija Reginček

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sudu toga suda Vladimiru Dimanovskom, kao suocu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja Kristina Dešić iz Rijeke, S. Krautzeka 84a, OIB: 13434470871, zastupana po Odvjetničkom društvu Marčan & Partneri iz Rijeke, Z. Petranovića 1, protiv ovršenika Sokol-Marić d.o.o. Zagreb, Trg M. Tita 8, OIB: 11543074213, zastupani po punomoćniku Ingrid Mohorović-Gjanković, odvjetnici iz Zagreba, radi ovrhe, 20. travnja 2017.

riješio je

I Izriče se ovršeniku Sokol-Marić d.o.o. Zagreb, Trg M. Tita 8, OIB: 11543074213, novčana kazna u iznosu od 30.000,00 (slovima: tridesettisuća) kuna.

II Nalaže se ovršeniku da izrečenu kaznu uplati na žiro račun Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR1210010051863000160, model HR64, pozivom na broj 6092-42910-1161031915 u roku od 30 dana.

III Ponovno se poziva ovršenik da u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ovoga rješenja postupi po ovosudnom rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-10319/15 od 27. listopada 2015. godine i vrati ovršenika na radno mjesto ili drugo odgovarajuće radno mjesto, jer će mu sud u protivnom ponovno izreći novu i veću novčanu kaznu, a sve izrečene novčane kazne sud može zamijeniti kaznom zatvora za odgovorne osobe.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi poslovni broj: Ovr-10319/15 od 27. listopada 2015. godine u ovom predmetu određena je ovrha kojom se ovršeniku nalaže da vrati ovrhovoditelja na radno mjesto punomoćnika direktora Podružnice Rijeka, Sokol Marić d.o.o., a ukoliko takvog radnog mjesta nema, onda na radno mjesto odgovarajuće stručnoj spremi i radnim sposobnostima ovrhovoditelja.

Navedenim rješenjem ovršenik je upozoren na izricanje novčane kazne ukoliko ne postupi po nalogu suda.

Sud je u više navrata tražio od ovršenika da postupi po rješenju o ovrsi, no ovršenik po istom nije postupio uz argument da navedeno radno mjesto više ne postoji.

Pritom je iz očitovanja ovrhovoditelja vidljivo da mu je ponuđen povratak na radno mjesto koje ne odgovara ovrhovoditeljevoj stručnoj spremi.

Ovršenik je u slučaju da radno mjesto iz rješenja o ovrsi više ne postoji radi preustroja ovršenika dužan ovrhovoditelja vratiti na odgovarajuće radno mjesto prema stručnoj spremi ovrhovoditelja.

Podneskom od 14. travnja 2017. godine ovrhovoditelj je predložio izricanje novčane kazne ovršeniku.

Poslovni broj: 20 Ovr-10319/15-25

Budući da su se ispunile zakonom predviđene pretpostavke za izricanje novčane kazne koje su u zapriječenom iznosu u odnosu na ovršenika, a prema pravomoćnom rješenju o ovrsi, obzirom na razinu nepostupanja ovršenika sud je temeljem čl. 16. st. 4. 5. i 9. Ovršnog zakona ("Narodne novine" 112/12, 25/13, 93/14) riješio kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 20. travnja 2017.

S u d a c:
Vladimir Dimanovski, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 8 dana od dana dostave pismenog otpravka ovog rješenja. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka.

DNA:

1. Ovrhovoditelju po punomoćniku
2. Ovršeniku po punomoćniku
3. spis

Za točnost otpravka ovlašteni službenik:
Ivana Golub

Odvjetničko društvo
Marčan & Partneri
51000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1
Tel. 051-338-945 - Fax. 051-211-565

OPĆINSKI SUD U RIJECI

51 000 RIJEKA

Tužitelj: Kristina Dešić iz Rijeke, Slavka Krautzeka 84a, OIB: 13434470871,
zastupa je Marčan & Partneri d.o.o., odvjetničko društvo iz Rijeke

Tuženik: Sokol Marić d.o.o., Trg Maršala Tita 8/II, Zagreb, OIB:
11543074213

radi isplate

TUŽBA

2x

Punomoć

Stranka upozorena na plaćanje
sudske pristojbe u iznosu od
3.860,00 kn u roku od 3 (tri) dana.
U slučaju neplaćanja dužne pristojbe
obavijestit će se nadležna
Financijska agencija, Ministarstvo financija.

1. Tužitelj je sa tuženikom 8.3.2005. zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Ugovorom je tužitelj zaposlen na radnom mjestu pomoćnika direktora Podružnice. Ovaj ugovor tuženik je otkazao 21.7.2005. i to izvanrednim otkazom ugovora o radu. Budući da razlog za otkazivanje Ugovora nije bio osnovan, tužitelj je protiv tuženika pokrenuo postupak radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza. Presudom Općinskog suda u Rijeci broj P-2600/12 od 12.12.2012., koja je potvrđena presudom Županijskog suda broj Gž-2279/2013 od 4.3.2015. utvrđeno je da otkaz tužitelju nije bio dopušten.

Dokaz: Presuda OS Rijeka P-2600/12 od 12.12.2012. – prilog
Presuda ŽS Rijeka Gž-2279/2013 od 4.3.2015. – prilog

Pr - 188/15

Marča Petron-Matolović

OPĆINSKI SUD U RIJECI

24-07-2015

PRIMLJENO

162

2. Nakon nezakonitog otkaza, tužitelj je zaposlen u društvu SOKOL SECURITY d.o.o. Poslije toga, u društvu RI GARD d.o.o. da bi danas bio zaposlen u društvu GARD d.o.o. U tim društvima on je primao puno manju plaću nego što je imao kod tuženika. Za posljednji mjesec prije otkazivanja ugovora o radu, tužitelj je kod tuženika primio bruto plaću u iznosu od Kn 7.760,71. On bi takvu bruto plaću imao kroz sve vremensko razdoblje od otkaza pa do danas. Štoviše ta plaća je mogla samo rasti na više.

Budući da tužitelj ne posjeduje obračune plaća, on predlaže da sud na temelju čl. 186. b ZPP-a:

- Naloži tuženiku dostavu obračuna plaća tužitelja za 4., 5. i 6. mjesec 2005.

3. Tužitelj ovom tužbom potražuje razliku plaće koju je primao kod novih poslodavaca i onu koju bi primao da nezakonitog otkaza nije bilo. Kod novih poslodavca on je u određenim periodima primao veću plaću a u određenim periodima manju plaću. Kako bi prikazao koja potraživanja ima i za koje točno mjesece, tužitelj daje prikaz razlike u plaći za one mjesece kad je njegova plaća bila niža od plaće u iznosu od Kn 7.760,71 koju je primao kod tuženika:

- Za rujan 2005. razlika u plaći je.....3.380,34 Kn
(7.760,71 - 4.380,37 = 3.380,34)
- Za listopad 2005. razlika u plaći je.....3.380,34 Kn
(7.760,71 - 4.380,37 = 3.380,34)
- Za studeni 2005. razlika u plaći je.....3.380,34 Kn
(7.760,71 - 4.380,37 = 3.380,34)
- Za prosinac 2005. razlika u plaći je.....3.381,10 Kn
(7.760,71 - 4.379,60 = 3.381,10)
- Za siječanj 2006. razlika u plaći je.....3.381,53 Kn
(7.760,71 - 4.379,18 = 3.381,53)
- Za veljaču 2006. razlika u plaći je.....3.381,53 Kn
(7.760,71 - 4.379,18 = 3.381,53)
- Za ožujak 2006. razlika u plaći je.....3.381,53 Kn
(7.760,71 - 4.379,18 = 3.381,53)

- Za travanj 2006. razlika u plaći je.....3.381,53 Kn
(7.760,71-4.379,18= 3.381,53)
- Za svibanj 2006. razlika u plaći je.....552,18 Kn
(7.760,71 - 7.208,53 = 552,18 kn)
- Za lipanj 2006. razlika u plaći je.....552,18 Kn
(7.760,71 - 7.208,53 = 552,18 kn)
- Za travanj 2009. razlika u plaći je.....360,71 Kn
(7.760,71 - 7.400,00 = 360,71)
- Za svibanj 2009. razlika u plaći je.....360,71 Kn
(7.760,71 - 7.400,00 = 360,71)
- Za lipanj 2009. razlika u plaći je.....260,71 Kn
(7.760,71 - 7.500,00 = 260,71)
- Za srpanj 2009. razlika u plaći je.....1.560,71 Kn
(7.760,71 - 6.200,00 = 1.560,71)
- Za kolovoz 2009. razlika u plaći je.....1.660,71 Kn
(7.760,71 - 6.100,00 = 1.660,71)
- Za rujan 2009. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za listopad 2009. razlika u plaći je.....4.960,71 Kn
(7.760,71-2.800,00=4.960,71)
- Za studeni 2009. razlika u plaći je.....4.960,71 Kn
(7.760,71 - 2.800,00 = 4.960,71)
- Za prosinac 2009. razlika u plaći je.....4.960,71 Kn
7.760,71 - 2.800,00 = 4.960,71)
- Za siječanj 2010. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71-2.850,00=4.910,71)
- Za veljaču 2010. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za ožujak 2010. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)

- Za travanj 2010. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za svibanj 2010. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za lipanj 2010. razlika u plaći je.....5.680,71 Kn
(7.760,71 - 2.080,00 = 5.680,71)
- Za srpanj 2010. razlika u plaći je.....6.335,71 Kn
(7.760,71 - 1.425,00 = 6.335,71)
- Za kolovoz 2010. razlika u plaći je.....6.310,71 Kn
(7.760,71 - 1.450,00 = 6.310,71)
- Za rujan 2010. razlika u plaći je.....6.310,71 Kn
(7.760,71 - 1.450,00 = 6.310,71)
- Za listopad 2010. razlika u plaći je.....6.310,71 Kn
(7.760,71 - 1.450,00 = 6.310,71)
- Za studeni 2010. razlika u plaći je.....6.310,71 Kn
(7.760,71 - 1.450,00 = 6.310,71)
- Za prosinac 2010. razlika u plaći je.....6.310,71 Kn
(7.760,71 - 1.450,00 = 6.310,71)
- Za siječanj 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za veljaču 2011.g razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za ožujak 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za travanj 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za svibanj 2011.g. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za lipanj 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)

- Za srpanj 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za kolovoz 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za rujan 2011.g. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za listopad 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za studeni 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za prosinac 2011. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za siječanj 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za veljaču 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za ožujak 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za travanj 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za svibanj 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za lipanj 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za srpanj 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za kolovoz 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za rujan 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)

- Za listopad 2012.g. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za studeni 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za prosinac 2012. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za siječanj 2013. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za veljaču 2013. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za ožujak 2013. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za travanj 2013. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za svibanj 2013. razlika u plaći je.....4.910,71 Kn
(7.760,71 - 2.850,00 = 4.910,71)
- Za lipanj 2013. razlika u plaći je.....4.775,71 Kn
(7.760,71 - 2.985,00 = 4.775,71)
- Za srpanj 2013. razlika u plaći je.....4.775,71 Kn
(7.760,71 - 2.985,00 = 4.775,71)
- Za kolovoz 2013.g. razlika u plaći je.....4.775,71 Kn
(7.760,71 - 2.985,00 = 4.775,71)
- Za rujanj 2013. razlika u plaći je.....4.775,71 Kn
(7.760,71 - 2.985,00 = 4.775,71)
- Za listopad 2013. razlika u plaći je.....4.775,71 Kn
(7.760,71 - 2.985,00 = 4.775,71)
- Za studeni 2013. razlika u plaći je.....4.775,71 Kn
(7.760,71 - 2.985,00 = 4.775,71)
- Za prosinac 2013. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)

- Za siječanj 2014. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za veljaču 2014. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za ožujak 2014. razlika u plaći je.....4.660,71 Kn
(7.760,71 - 3.100,00 = 4.660,71)
- Za travanj 2014. razlika u plaći je.....4.660,71 Kn
(7.760,71 - 3.100,00 = 4.660,71)
- Za svibanj 2014. razlika u plaći je.....4.660,71 Kn
(7.760,71 - 3.100,00 = 4.660,71)
- Za lipanj 2014. razlika u plaći je.....4.660,71 Kn
(7.760,71 - 3.100,00 = 4.660,71)
- Za srpanj 2014. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za kolovoz 2014. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za rujan 2014. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za listopad 2014. razlika u plaći je.....4.660,71 Kn
(7.760,71 - 3.100,00 = 4.660,71)
- Za studeni 2014. razlika u plaći je.....3.760,71 Kn
(7.760,71 - 4.000,00 = 3.760,71)
- Za prosinac 2014. razlika u plaći je.....4.660,71 Kn
(7.760,71 - 3.100,00 = 4.660,71)
- Za siječanj 2015. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za veljaču 2015. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za ožujak 2015. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)

- Za travanj 2015. razlika u plaći.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)
- Za svibanj 2015. razlika u plaći je.....2.760,71 Kn
(7.760,71 - 5.000,00 = 2.760,71)

Tužitelj za sad izgubljenu zaradu cijeni na.....351.280,14 Kn.

Dokaz: IP obrasci za utuženo razdoblje - prilozi
Financijsko vještačenje
Saslušanje tužitelja

4. Tužitelj za sada postavlja zahtjev prema podacima koje je prikazao, s time da će konačni zahtjev postaviti nakon izvršenog vještačenja. Tužitelj podnosi ovu tužbu i predlaže da sud donese ovu

presudu

1. Tuženik je dužan platiti tužitelju iznos od 351.280,14 Kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na iduće iznose:
- od 3.380,34 Kn od 01.10.2005. pa do isplate,
 - od 3.380,34 Kn od 01.11.2005. pa do isplate,
 - od 3.380,34 Kn od 01.12.2005. pa do isplate,
 - od 3.381,10 Kn od 01.01.2006. pa do isplate,
 - od 3.381,53 Kn od 01.02.2006. pa do isplate,
 - od 3.381,53 Kn od 01.03.2006. pa do isplate,
 - od 3.381,53 Kn od 01.04.2006. pa do isplate,
 - od 3.381,53 Kn od 01.05.2006. pa do isplate,
 - od 552,18 Kn od 01.06.2006. pa do isplate,
 - od 552,18 Kn od 01.07.2006. pa do isplate,
 - od 360,71 Kn od 01.05.2009. pa do isplate,
 - od 360,71 Kn od 01.06.2009. pa do isplate,
 - od 260,71 Kn od 01.07.2009. pa do isplate,
 - od 1.560,71 Kn od 01.08.2009. pa do isplate,
 - od 1.660,71 Kn od 01.09.2009. pa do isplate,
 - od 2.760,71 Kn od 01.10.2009. pa do isplate,
 - od 4.960,71 Kn od 01.11.2009. pa do isplate,
 - od 4.960,71 Kn od 01.12.2009. pa do isplate,
 - od 4.960,71 Kn od 01.01.2010. pa do isplate,
 - od 4.910,71 Kn od 01.02.2010. pa do isplate,
 - od 4.910,71 Kn od 01.03.2010. pa do isplate,
 - od 4.910,71 Kn od 01.04.2010. pa do isplate,
 - od 4.910,71 Kn od 01.05.2010. pa do isplate,

- od 4.910,71 Kn od 01.06.2010. pa do isplate,
- od 5.680,71 Kn od 01.07.2010. pa do isplate,
- od 6.335,71 Kn od 01.08.2010. pa do isplate,
- od 6.310,71 Kn od 01.09.2010. pa do isplate,
- od 6.310,71 Kn od 01.10.2010. pa do isplate,
- od 6.310,71 Kn od 01.11.2010. pa do isplate,
- od 6.310,71 Kn od 01.12.2010. pa do isplate,
- od 6.310,71 Kn od 01.01.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.02.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.03.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.04.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.05.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.06.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.07.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.08.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.09.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.10.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.11.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.12.2011. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.01.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.02.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.03.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.04.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.05.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.06.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.07.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.08.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.09.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.10.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.11.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.12.2012. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.01.2013. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.02.2013. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.03.2013. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.04.2013. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.05.2013. pa do isplate,
- od 4.910,71 Kn od 01.06.2013. pa do isplate,
- od 4.775,71 Kn od 01.07.2013. pa do isplate,
- od 4.775,71 Kn od 01.08.2013. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.09.2013. pa do isplate,
- od 4.775,71 Kn od 01.10.2013. pa do isplate,
- od 4.775,71 Kn od 01.11.2013. pa do isplate,
- od 4.775,71 Kn od 01.12.2013. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.01.2014. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.02.2014. pa do isplate,

- od 2.760,71 Kn od 01.03.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.04.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.05.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.06.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.07.2014. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.08.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.09.2014. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.10.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.11.2014. pa do isplate,
- od 3.760,71 Kn od 01.12.2014. pa do isplate,
- od 4.660,71 Kn od 01.01.2015. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.02.2015. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.03.2015. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.04.2015. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.05.2015. pa do isplate,
- od 2.760,71 Kn od 01.06.2014. pa do isplate,

po kamatnoj stopi koja od 01.10.2005. do 31.12.2007. iznosi 15% godišnje, od 01.01.2008. do 30.06.2011. iznosi 14% godišnje, te od 01.07.2011. pa do isplate iznosi 12% godišnje, a u slučaju promjene po stopi koja se određuje povećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

2. Tuženik je dužan u roku od 8 dana naknaditi tužitelju troškove ovog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

24.7.2015.

Troškovi tužbe:

Sastav tužbe.....	5.000,00 Kn
PDV.....	1.250,00 Kn
<u>Sudska pristojba.....</u>	<u>5.000,00 Kn</u>
UKUPNO	11.250,00 Kn

Kristina Dešić, Rijeka
 Odvjetničko društvo
 Marčan & Partneri
 GORAN MARČAN, odvjetnik

ZAPISNIK

Posl.br. Pr-188/15-12

od 26. rujna 2017. godine
o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Rijeci

Prisutni od suda:

Marija Predovan Matoković

(sudac)

(članovi vijeća)

Suzana Turina

(zapisničar)

Pravna stvar:

Tužiteljica: KRISTINA DEŠIĆ

Tuženik: SOKOL MARIĆ d.o.o Zagreb

Radi: isplate

Sudac otvara glavnu raspravu u 09,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna:

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužiteljicu: osobno uz pun. Luku Tomašića, odv. iz Rijeke

Za tuženika: pun. Sandra Folnegović Skačej, odv. iz Zagreba

Utvrđuje se da je na današnje ročište pristupio svjedok Vernes Mehanović, koji se upućuje na sudski hodnik pričekati red na saslušanje.

Pun. tužiteljice ustraje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i tijekom postupka iznijetih navoda.

Pun. tuženika ustraje kod odgovora na tužbu, kao i tijekom postupka iznijetih navoda.

Sudac donosi

rješenje

Prelazi se na dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke.

TUŽITELJICA KRISTINA DEŠIĆ, OIB: 13434470871, od oca Milana, rođena 1974. godine u Rijeci, iz Rijeke, Ive Vojnovića 1C, direktor GARD d.o.o. Rijeka, nije u srodstvu ni u zaviđi sa z.z. tuženika, propisno upozoren, iskazuje:

Kod tuženika sam radila od ožujka 1999. godine najprije kao tajnica, a potom na radnom mjestu pomoćnika direktora Podružnice Rijeka, da bih 2005. godine dobila neutemeljeni otkaz, uz napomenu da su mi sedam dana prije tog otkaza nudili mjesto direktora te podružnice.

Dobila sam pravomoćnu presudu da je otkaz nedopušten i da me tuženik mora vratiti na isto radno mjesto ili drugo odgovarajuće mojoj stručnoj spremi, koje je visoka, odnosno ja sam diplomirani inženjer pomorskog prometa.

Temeljem te presude od tuženika sam dobila ponudu za ugovor o radu na radnom mjestu računovodstvo 2 u Zagrebu, s time da ni ne znam kakvo bi to radno mjesto bilo, a u tom ugovoru plaća je bila definirana u iznosu od 3.276,00 kn bruto, što neto iznosi 2.700,00 kn, s time da bih se trebala preseliti u Zagreb obzirom da je mjesto rada u Zagrebu, a što meni nikako nije bilo prihvatljivo. Naime, kao pomoćnik direktora Podružnice Rijeka, moja neto plaća iznosila je 5.500,00 kn, što bruto iznosi cca. 7.600,00 do 7.800,00 kn.

Nakon otkaza, prvo sam bila nezaposlena i živjela kod roditelja, a kako sam preko noći ostala bez posla s kreditima, šogor mi je pomogao da plaćam kredite, s time da sam se u prosincu 2005. godine zaposlila u novo otvorenoj tvrtki RI GARD d.o.o. Rijeka na radnom mjestu direktora, gdje sam imala minimalnu plaću, tj. 2.850,00 kn bruto obzirom da je to bila firma u osnivanju, s time da mi je s vremenom plaća rasla, a sve ovisno o prihodima u firmi.

Od 2010. godine, sada se ne sjećam točnog datuma, radim u tvrtki GARD d.o.o. Rijeka na radnom mjestu direktora, te trenutno moja neto plaća iznosi 6.000,00 kn, što bi bruto bilo 8.000,00 kn.

Tuženik mi je radno mjesto računovodstvo 2 u Zagrebu ponudio bez ikakvog obrazloženja, s time da sam takav ugovor o radu dobila na kućnu adresu, kojeg sam trebala potpisati, a što naravno nisam jer živim u Rijeci, a trebala bih za minimalnu plaću živjeti u Zagrebu.

Ne bih znala da li sada kod tuženika postoji radno mjesto pomoćnik direktora Podružnice Rijeka, a također ne znam mi da li ponudeno radno mjesto računovodstvo 2 odgovara mojoj stručnoj spremi, a to iz razloga što ugovor o radu ne sadrži opis tog radnog mjesta.

Na upit pun. tužiteljice odgovaram da dok sam bila zaposlena kod tuženika na radno mjestu pomoćnika direktora podružnice, nakon mene u tu Podružnicu došao je raditi Vernes Mehanović, koji je prvo radio na radnom mjestu nadzornika, tj. na terenu je obilazio objekte, da bi nakon toga u Upravi radio raspored rada djelatnika, a između ostalog, i ja sam ga učila dijelu posla.

Na upit pun. tuženika odgovaram da sam na kućnu adresu dobila samo ugovor o radu, bez ikakve druge dokumentacije.

Nemam više ništa za iskazati.

Utvrđuje se da nema daljnjih pitanja za tužiteljicu.

Sudac donosi

rješenje

Prelazi se na dokaz saslušanjem svjedoka Vernesa Mehanovića, te se isti poziva sa sudskog hodnika.

SVJEDOK VERNES MEHANOVIĆ, OIB: 82998392809, od oca Ismeta, rođen 1982. godine u Brčkom, BiH, iz Viškova, Saršoni 85, voditelj Podružnice tuženika, nije u srodstvu ni u zavadi sa strankama, propisno upozoren, iskazuje:

Tužiteljicu poznajem jer smo zajedno radili kod tuženika, s time da je tužiteljica bila pomoćnik direktora Podružnice Rijeka, dok sam ja prvotno bio zaposlen kao zaštitar pa sam napredovao do nadzornika na terenu, potom višeg nadzornika u Upravi, a od 01. listopada 2006. godine voditelj sam Podružnice Rijeka, s neto plaćom od 10.000,00 kn, što bruto iznosi 13.000,00 kn. Kod tuženika radno mjesto pomoćnik direktora Podružnice Rijeka ne postoji od onog trenutka od kada tužiteljica više nije bila zaposlena na tom radnom mjestu.

Radno mjesto voditelja Podružnice Rijeka podrazumijeva organizaciju i rukovođenje cijelom Podružnicom i svim zaposlenicima, te suradnju s policijom i klijentima Društva.

Ja sam visoke stručne spreme, tj. završio sam Poduzetništvo na Veleučilištu u Rijeci, te sam stekao zanimanje stručnog specijaliste za poduzetništvo.

Na upit pun. tužiteljice odgovaram da sam Poduzetništvo na Veleučilištu završio, tj. diplomirao sam u srpnju 2015. godine.

Na upit da li je unutar Podružnice Rijeka tužiteljica kao pomoćnik direktora obavljala slične ili iste poslove kao voditelj podružnice, odgovaram da ne znam, jer nisam bio dovoljno upućen u opis njezina radnog mjesta.

Na upit suca odgovaram da u vrijeme kada je tužiteljica bila pomoćnik direktora Podružnice Rijeka kod tuženika nije postojalo radno mjesto voditelja podružnice, već radno mjesto direktora podružnice. Radno mjesto voditelja podružnice po sistematizaciji radnih mjesta je isto odnosno ekvivalent radno mjestu direktora podružnice, a i danas kod tuženika postoji radno mjesto direktora podružnice.

Na upit koja se stručna sprema traži za radno mjesto direktora podružnice, odgovaram kako mislim od srednje stručne spreme pa na više, uz odgovarajuće radno iskustvo.

Na upit pun. tuženika odgovaram da danas u Podružnici Rijeka postoje sljedeća radna mjesta: voditelj ili direktor podružnice, koordinator, nadzornik za pratnju vrijednosti, jutarnji nadzornik, tajnica direktora podružnice, zaštitar-tehničar, zaštitar i čuvar.

Na upit koji je razlog različitoj terminologiji, tj. da navodi voditelj ili direktor podružnice, odgovaram da se u sistematizaciji radnih mjesta moje radno mjesto navodi kao direktor, dok se u Sudskom registru navodi kao voditelj. Dakle, druge razlike nema osim u nazivu.

Za vrijeme dok sam ja direktor Podružnice, kod tuženika se nije javila potreba za radnim mjestom pomoćnika direktora podružnice.

Prije mene, direktor Podružnice bio je Dragan Majkić i, u vrijeme dok je on bio na tom radnom mjestu, nitko nije radio na radnom mjestu pomoćnika direktora.

Na upit suca odgovaram da u vrijeme kada je tužiteljica bila pomoćnik direktora, direktor je bio Dinko Mikuličić.

Moj najuži suradnik je koordinator Hrvoje Maslović, koji ima srednju stručnu spremu.

Na upit pun. tuženika odgovaram da je tužiteljica ostala raditi kod tuženika tada ne bi nastavila raditi kao pomoćnik direktora, i to zato što nije bilo potrebe za tim radnim mjestom. Ista bi se mogla zaposliti na radnom mjestu zaštitara, čija je bruto plaća u to vrijeme iznosila 3.000,00 kn, a za radno mjesto zaštitara minimalno se traži trogodišnja srednja stručna sprema.

Nemam više ništa za iskazati.

Utvrđuje se da nema daljnjih pitanja za svjedoka.

Pun. tužiteljice iskazuje primjedbenu u iskaz svjedoka u onim dijelovima u kojima je u suprotnosti s navodima tužiteljice.

Svjedok navodi kako u cijelosti ustraje kod danog iskaza.

176

Svjedok troška ne potražuje te se isti otpušta.

Pun. tužiteljice ustraje na prijedlogu glede provođenja financijskog vještačenja na okolnost visine izgubljene zarade, sa zadaćom kako je to specificirano u točki 3) tužbenog zahtjeva.

Pun. tuženika predlaže da sud prije vještačenja naloži tužiteljici da u spis dostavi ugovore o radu koje je imala zaključene s ostalim poslodavcima, s time da se protivi predloženoj osobi vještaka zbog objektivnog pravosuđenja, pa odluku o osobi vještak prepušta sudu.

Pun. tužiteljice protivi se prijedlogu tuženika iz razloga što su u spis dostavljeni IP obrasci za tužiteljicu, a iz kojih se vidi njezina bruto plaća kroz cijelo utuženo razdoblje.

Sudac donosi

rješenje

Provest će se dokaz saslušanjem financijskim vještačenjem, s time da će osoba i zadaća vještaka biti naknadno određeni.

Nalaže se tužiteljici da u roku od 15 dana predujmi iznos od 3.000,00 kn, na ime troška vještačenja.

O ostalim dokaznim prijedlozima sud će odlučiti naknadno.

Slijedom navedenog današnje ročište se odgađa, a sljedeće će biti zakazano naknadno, po primitku nalaza i mišljenja.

Dovršeno u 10,40 sati.

SUDAC

STRANKE

ZAPISNIČAR